

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **I. K.**, bytom B., proti žalovaným **1/ JUDr. J. F.**, súdnemu exekútorovi, so sídlom v S., **2/ Slovenskej republiky**, za ktorú koná **Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, Župné námestie 13, Bratislava, **3/ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov**, Dlhý rad 17, Bardejov, **4/ Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky**, Špitálska 4-6, Bratislava, **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 2 C 48/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. októbra 2009 sp. zn. 3 Co 101/2009 a uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 10. augusta 2011 sp. zn. 3 Co 29/2011, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. októbra 2009 sp. zn. 3 Co 101/2009 **z a s t a v u j e .**

Dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 10. augusta 2011 sp. zn. 3 Co 29/2011 **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove rozsudkom zo 14. októbra 2009 sp. zn. 3 Co 101/2009 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bardejov z 11. marca 2009 č.k. 2 C 48/2005-85 (ktorým tento žalobu zamietol) vo vzťahu k žalovaným 1/, 3/ a 4/. Náhradu trov odvolacieho konania žalovaným 1/, 3/ a 4/ nepriznal. Vo vzťahu k žalovanému 2/ rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. Potvrdenie prvostupňového rozsudku vo vzťahu k žalovaným 1/, 3/ a 4/ odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Zrušenie

prvostupňového rozsudku vo vzťahu k žalovanému 2/ odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci a nedostatočne zisteným skutkovým stavom súdom prvého stupňa.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu v potvrdzujúcej časti výroku podal dovolanie žalobca, žiadal ho spolu aj s rozsudkom súdu prvého stupňa zrušiť.

Krajský súd v Prešove uznesením z 10. augusta 2011 sp. zn. 3 Co 29/2011 potvrdil uznesenie Okresného súdu Bardejov z 10. januára 2011 č.k. 2 C 48/2005-115, ktorým žalobcovi neustanovil zástupcu z radov advokátov. V dôvodoch svojho rozhodnutia sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa o nemožnosti ustanoviť žalobcovi zástupcu z radov advokátov z dôvodu nesplnenia podmienok pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Rozhodnutie oprel o ustanovenie § 30 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2011.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca a žiadal ho spolu s uznesením súdu prvého stupňa zrušiť z dôvodu, že súdy mu „takto bránia, aby sa aj o tejto veci mohlo pred nimi konať i rozhodnúť meritórne!“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) predovšetkým skúmal, či je dovolanie prípustné proti potvrdzujúcemu uzneseniu, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníka o ustanovenie advokáta.

Dovolateľ síce nie je v konaní o tomto dovolaní zastúpený advokátom a ani sám nemá právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.), povaha rozhodnutia, proti ktorému dovolanie smeruje, však vylučuje, aby v posudzovanej veci bolo možné nedostatok podmienky povinného zastúpenia považovať za prekážku, ktorá by bránila vydaniu rozhodnutia, ktorým sa dovolacie konanie končí. Za situácie, kedy predmetom dovolacieho konania je rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníka o ustanovenie advokáta, by trvanie na podmienke povinného zastúpenia viedlo k popretiu vlastného cieľa, ktorý účastník podaním žiadosti sledoval a k popretiu zmyslu dovolacieho konania, v ktorom má byť záver, že účastník právo na ustanovenie zástupcu nemá, iba skúmaný.

V danom prípade odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd vymenovaných v § 237 O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd uvedených v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení dovolací súd nezistil.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti postupu súdov nižších stupňov sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či dovolateľovi bola v konaní odňatá možnosť pred súdom konať. Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie procesne nesprávny postup súdu priečiaci sa zákonu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania.

Dovolateľ argumentáciu o existencii procesnej vady konania uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p. nezakladá na tvrdení, že sudy porušili ustanovenia Občianskeho súdneho

poriadku upravujúce postup súdu v občianskom súdnom konaní alebo že nezachovali zákonom stanovenú procedúru prejednávania veci, znemožnili mu urobiť niektorý procesný úkon a pod. Podstatou jeho dovolacích námietok je, že rozhodnutia súdov sú nesprávne, „a to nielen po skutkovej, ale aj právnej stránke“. Z určujúceho - obsahového - hľadiska (viď § 41 ods. 2 O.s.p.) teda z jeho strany nejde o námietku odňatia možnosti konať pred súdom, ale o námietku inú, ktorú dovolateľ uvádza vo väzbe na otázku zákonnosti a vecnej správnosti právnych záverov súdov (ich právneho posúdenia veci), na ktorých v danom prípade založili svoje rozhodnutia.

Takéto výhrady dovolateľa voči napadnutému rozhodnutiu sa týkajú činnosti súdu, v rámci ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Táto činnosť súdu je obsahom právneho posudzovania veci. O nesprávne právne posúdenie veci ide vtedy, ak súd nepoužil náležitý právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Dovolací súd so zreteľom na vyššie uvedené zdôrazňuje, že ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom výslovne do súvislosti iba s faktickou procesnou činnosťou súdu, a nie s jeho právnym hodnotením veci. Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je síce relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nie je ale procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Samo nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. (porovnaj napr. 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011).

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 243b ods.5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V nadväznosti na uvedené skúmal dovolací súd, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. októbra 2009 sp. zn. 3 Co 101/2009. Zistil, že tieto podmienky konania splnené nie sú.

Podľa ustanovenia § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodari nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.).

Dovolateľ v dovolacom konaní musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Dovolateľ nemá právnické vzdelanie a pri podaní dovolania nebol zastúpený advokátom. Jeho žiadosti o ustanovenie advokáta podľa § 30 ods. 1 O.s.p. (v znení účinnom do 31.12.2011) nebolo vyhovené (uznesenie Okresného súdu Bardejov z 10. januára 2011 č.k. 2 C 48/2005-115 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove z 10. augusta 2011 sp. zn. 3 Co 29/2011, ktoré po prieskume dovolacím súdom neboli zrušené ako vecne nesprávne). Dovolaciemu súdu nezostalo preto iné, ako dovolacie konanie podľa § 104 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. zastaviť. Vzhľadom na dôvod, pre ktorý zastavil dovolacie konanie, nezaoberal sa otázkou procesnej prípustnosti dovolania.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 243b ods. 5 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. januára 2013

JUDr. Ľubor Š e b o, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Kludia Vrauková